

Список використаної літератури:

1. Кодекс законів про працю України: Закон УРСР від 10.12.1971 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1971. – Додаток до № 50. – Ст. 375.
2. Егоров В.И. Трудовой договор: учебное пособие / В.И. Егоров, Ю.В. Харитонов. – 2-ге вид., перераб. и доп. – М.: КНОРУС, 2009. – 464 с.
3. Укладення трудового договору: теоретико-прикладне дослідження: монографія / С.М. Прилипко, О.М. Ярошенко, С.В. Мороз, К.А. Малиновська: За наук. ред. Ярошенка О.М. – Харків: Юрайт, 2013. – 288 с.
4. Проект Трудового кодексу України № 1658 від 27.12.2014 р., текст законопроекту до другого читання від 24.07.2017 р., включено до порядку денного 2149-VIII від 03.10.2017 // Електронна адреса: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=53221.

Корнілова Олеся Володимирівна

Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірантка кафедри трудового права та права соціального забезпечення

МЕДИЧНЕ СТРАХУВАННЯ ЯК ВИД ЗАГАЛЬНООБОВ'ЯЗКОВОГО ДЕРЖАВНОГО СОЦІАЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ

Відповідно до ст. 46 Конституції України громадяни мають право на соціальний захист, що включає право на забезпечення їх у разі повної, часткової або тимчасової втрати працездатності, втрати годувальника, безробіття з незалежних від них обставин, а також у старості та в інших випадках, передбачених законом. Це право гарантується загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням за рахунок страхових внесків громадян, підприємств, установ і організацій, а також бюджетних та інших джерел соціального забезпечення [1, ст. 141].

Варто зазначити, що поза увагою науковців, у роботах яких висвітлюється проблематика медичного страхування та його місця у системі страхування, не залишаються і дослідження правових засад медичного страхування.

Оскільки медичне страхування є складовою системи страхування в цілому, тому і його популяризація, на даному етапі розвитку нашої держави, зростає з кожним днем, відповідно і дослідження даного питання є досить актуальним.

Відповідно до статті 19 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» застраховані особи мають право на отримання матеріального забезпечення та

соціальних послуг у разі настання страхового випадку, захист від якого передбачений страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності [2, ст. 52].

В.Ю. Стеценко визначає соціальне страхування як сукупність правових норм, що регулюють суспільні відносини, з приводу соціального забезпечення людини при виникненні страхового випадку (соціально значущих обставин) за рахунок страхових грошових фондів[3, с. 599].

Соціальне страхування – це встановлена державою система права щодо надання соціальних послуг та матеріального забезпечення громадянам у разі хвороби, повної, часткової або тимчасової втрати працездатності, втрати годувальника, безробіття з незалежних від громадянина причин, старості та в інших випадках, передбачених законом, за рахунок грошових коштів, що формуються шляхом сплати страхових внесків роботодавцями та найманими працівниками, а також бюджетних асигнувань у випадках, визначених законодавством [4, с. 31].

Н.М. Внукова та Н.В. Кузьминчук визначають соціальне страхування як систему заходів щодо матеріального забезпечення населення в старості, на випадок захворювання чи втрати працездатності в працездатному віці, на випадок безробіття, підтримки материнства й дитинства, охорони здоров'я громадян, при виході на пенсію тощо [5, с. 24].

Статтю 4 Основ законодавства України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від 14 січня 1998 року визначені види загальнообов'язкового державного соціального страхування, до яких належать:

- пенсійне страхування;
- страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності;
- медичне страхування;
- страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності;
- страхування на випадок безробіття.

Особливого значення набуває розуміння медичного страхування як виду загальнообов'язкового державного соціального страхування, що, у свою чергу, є окремим інститутом у праві соціального забезпечення, тобто, сукупністю правових норм, які регулюють суспільні відносини, що виникають, змінюються та припиняються у зв'язку із забезпеченням особи та наданням медичної допомоги у разі настання передбачених у законодавстві соціальних ризиків та здійснюються за рахунок спеціально утворених грошових фондів.

Крім того, медичне страхування є трьохстороннім видом правовідносин. Першою стороною виступають фізичні та юридичні особи, які представляють інтереси громадян, а також благодійні організації та фонди. Другою стороною є страхові компанії, які

мають ліцензії на здійснення цього виду страхування. І третьою — медичні установи, що надають допомогу на засоби медичного страхування і також мають ліцензію на здійснення лікувально-профілактичної діяльності.

На нашу думку, також варто виокремити специфіку об'єкту медичного страхування, а саме — життя і здоров'я громадян, адже даний вид страхування буде застосований на випадок завдання шкоди здоров'ю з будь-якої причини, подолання чи пом'якшення наслідків у разі втрати здоров'я. У свою чергу, суб'єктом забезпечення даного виду страхування є страхові фонди, кошти в які надходять від страхових внесків громадян. Саме тому, доцільно зазначити і той факт, що медичне страхування гарантує компенсаційні виплати та надання кваліфікованої медичної допомоги за кошти страхової компанії.

Ідея законодавця та спроби запровадження медичного страхування в Україні сприятиме як стрімкому росту якості медицини, так і покращить рівень життя у цілому.

Список використаної літератури:

1. Конституція України: прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України від 28 червня 1996 року № 254к/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. — 1996. — № 30. — Ст. 141.
2. Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування: Закон України від 28 грудня 2014 року № 77-VIII // Офіційний вісник України. — 2015. — № 3. — Ст. 52.
3. Сташків Б.І. Теорія права соціального забезпечення: навч. посібник / Б.І. Сташків. — К.: Знання, 2005. — 693 с.
4. Надточій Б. Соціальне страхування чи соціальне забезпечення? Погляд з позицій системи прав, установ та принципів // Україна: аспекти праці. — 2003. — № 1. — С. 31-34.
5. Внукова Н. М., Кузьминчук Н. В. Соціальне страхування: Кредитно-модульний курс. Навч. пос. — К.: Центр учбової літератури, 2009. — 412 с.